

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про акредитацію органів з оцінки відповідності

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 32, ст. 170)

{Із змінами, внесеними згідно із Законами

№ 882-VI від 15.01.2009, ВВР, 2009, № 24, ст.297

№ 2735-VI від 02.12.2010, ВВР, 2011, № 21, ст.144

№ 4224-VI від 22.12.2011, ВВР, 2012, № 36, ст.420

№ 5463-VI від 16.10.2012, ВВР, 2014, № 4, ст.61

№ 124-VIII від 15.01.2015, ВВР, 2015, № 14, ст.96

№ 2740-VIII від 06.06.2019, ВВР, 2019, № 28, ст.116

№ 377-IX від 12.12.2019, ВВР, 2020, № 22, ст.150

№ 720-IX від 17.06.2020, ВВР, 2020, № 47, ст.408}

{У тексті Закону слова "національний орган з акредитації" та "центральний орган виконавчої влади з питань економіки" в усіх відмінках замінено відповідно словами "національний орган України з акредитації" та "центральний орган виконавчої влади з питань економічної політики" у відповідному відмінку згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

{У тексті Закону слова "центральний орган виконавчої влади з питань економічної політики" в усіх відмінках замінено словами "центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку" у відповідному відмінку згідно із Законом № 5463-VI від 16.10.2012}

Цей Закон визначає правові, організаційні та економічні засади акредитації органів з оцінки відповідності в Україні.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Основні терміни та їх визначення

У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

акредитація органів з оцінки відповідності (далі - акредитація) - засвідчення національним органом України з акредитації того, що орган з оцінки відповідності відповідає вимогам національних стандартів, гармонізованих з відповідними міжнародними та європейськими стандартами або вимогам міжнародних чи європейських

стандартів, та у разі необхідності будь-яким додатковим вимогам щодо акредитації у відповідних сферах для провадження визначеної діяльності з оцінки відповідності;

{Абзац другий статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2740-VIII від 06.06.2019}

взаємне оцінювання - процес оцінювання національного органу України з акредитації національними органами з акредитації інших держав, що здійснюється відповідно до вимог, прийнятих міжнародними, європейськими та іншими регіональними організаціями з акредитації, членом яких є національний орган України з акредитації;

консультування - надання консультаційних послуг та іншої допомоги щодо розроблення і впровадження систем управління та процедур діяльності органів з оцінки відповідності, а також щодо додержання інших вимог, необхідних для їх акредитації;

національний знак акредитації - знак, який засвідчує, що організація, яка використовує цей знак, акредитована національним органом України з акредитації;

{Абзац шостий статті 1 виключено на підставі Закону № 124-VIII від 15.01.2015}

{Абзац сьомий статті 1 виключено на підставі Закону № 124-VIII від 15.01.2015}

оцінка - процес оцінювання компетентності органу з оцінки відповідності у визначеній сфері акредитації, що здійснюється національним органом України з акредитації на основі визначених стандартів та/або інших нормативних документів;

{Абзац дев'ятий статті 1 виключено на підставі Закону № 124-VIII від 15.01.2015}

персонал з акредитації - аудитори з акредитації та експерти з акредитації, які залучаються національним органом України з акредитації для проведення робіт з акредитації.

{Стаття 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 882-VI від 15.01.2009; в редакції Закону № 4224-VI від 22.12.2011}

Стаття 2. Сфера дії Закону

Цей Закон регулює відносини, пов'язані з акредитацією національним органом України з акредитації органів з оцінки відповідності, у тому числі іноземних органів з оцінки відповідності, та поширюється на органи виконавчої влади, національний орган України з акредитації та органи з оцінки відповідності незалежно від форми власності.

{Стаття 2 в редакції Закону № 4224-VI від 22.12.2011}

Стаття 3. Законодавство України у сфері акредитації

Законодавство України у сфері акредитації складається з цього Закону та інших нормативно-правових актів, що регулюють відносини у цій сфері.

Стаття 4. Мета акредитації

Метою акредитації є:

забезпечення єдиної технічної політики у сфері оцінки відповідності;

забезпечення довіри споживачів до діяльності з оцінки відповідності;
створення умов для взаємного визнання результатів діяльності акредитованих органів на міжнародному рівні;
усунення технічних бар'єрів у торгівлі.

Стаття 5. Основні принципи діяльності з акредитації

Діяльність з акредитації базується на таких основних принципах:
забезпечення рівності прав, законних інтересів усіх заінтересованих сторін;
загальнодоступності та неупередженості проведення робіт з акредитації;
прозорості діяльності з акредитації;
професійної компетентності виконавців робіт;
добровільності акредитації;
забезпечення участі органів виконавчої влади та громадських організацій на паритетній основі;
застосування гармонізованих з міжнародними та європейськими стандартами вимог щодо акредитації;
дотримання суспільних інтересів;
конфіденційності інформації, отриманої в процесі акредитації.

Акредитація здійснюється відповідно до вимог, установлених законодавством у сфері акредитації, національними стандартами з питань акредитації, гармонізованими з відповідними міжнародними та європейськими стандартами, а також іншими документами з питань акредитації, прийнятими національним органом України з акредитації, міжнародними та європейськими організаціями з акредитації. Перелік назв і позначень таких актів та документів, тексти нормативно-правових актів з питань акредитації, а також тексти інших документів з питань акредитації, прийнятих національним органом України з акредитації, оприлюднюються на веб-сайті національного органу України з акредитації в Інтернеті.

{Статтю 5 доповнено частиною другою згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

Розділ II ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ З АКРЕДИТАЦІЇ

Стаття 6. Національний орган України з акредитації

Акредитація здійснюється національним органом України з акредитації.

Національний орган України з акредитації є державною організацією, яка **утворюється** центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, та провадить некомерційну господарську діяльність.

{Частина друга статті 6 в редакції Закону № 4224-VI від 22.12.2011}

Положення про національний орган України з акредитації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, не має права втручатися в діяльність з акредитації національного органу України з акредитації.

{Частина п'яту статті 6 виключено на підставі Закону № 4224-VI від 22.12.2011}

До складу національного органу України з акредитації входять:

Рада з акредитації;

технічні комітети з акредитації;

комісія з апеляцій.

Основними функціями національного органу України з акредитації є:

акредитація органів з оцінки відповідності, в тому числі прийняття рішень про акредитацію, відмову в акредитації, розширення та обмеження сфери акредитації, тимчасове зупинення і поновлення дії та скасування атестата про акредитацію;

проведення моніторингу за відповідністю акредитованих ним органів з оцінки відповідності вимогам акредитації (далі - моніторинг) шляхом здійснення нагляду, проведення повторних, позачергових та інших оцінок;

{Абзац третій частини сьомої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2740-VIII від 06.06.2019}

затвердження:

порядку здійснення акредитації, програм робіт з акредитації;

порядку проведення моніторингу;

порядку розгляду скарг, пов'язаних з діяльністю акредитованих органів з оцінки відповідності;

кваліфікаційних вимог, порядку та правил атестації персоналу з акредитації;

складу атестаційної комісії персоналу з акредитації;

організація відбору, навчання, підготовки та атестації персоналу з акредитації, залучення його до проведення робіт з акредитації;

ведення реєстру акредитованих органів з оцінки відповідності та реєстру персоналу з акредитації;

участь у роботі з гармонізації нормативно-правових актів, національних стандартів та інших документів з питань акредитації з міжнародними та європейськими правилами і стандартами, які визначають вимоги до національного органу України з акредитації та акредитованих органів з оцінки відповідності;

організація науково-дослідних робіт у сфері акредитації;

організація інформаційного забезпечення з питань акредитації.

{Частина сьома статті 6 в редакції Закону № 4224-VI від 22.12.2011}

У випадках, встановлених законодавством, національний орган України з акредитації виконує функції щодо акредитації інших осіб, ніж органи з оцінки відповідності, або засвідчення компетентності осіб щодо провадження діяльності, іншої ніж оцінка відповідності.

{Статтю 6 доповнено частиною восьмою згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

Національний орган України з акредитації оприлюднює на своєму веб-сайті інформацію про результати його взаємного оцінювання, види діяльності з оцінки відповідності, щодо яких він здійснює акредитацію, та про будь-які пов'язані з цим зміни.

{Статтю 6 доповнено частиною дев'ятою згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011; в редакції Закону № 2740-VIII від 06.06.2019}

Національний орган України з акредитації надає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, інформацію про провадження ним діяльності з акредитації в обсязі та порядку, визначених положенням про національний орган України з акредитації.

{Статтю 6 доповнено частиною згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

Стаття 6¹. Вимоги до національного органу України з акредитації

Національний орган України з акредитації повинен:

бути організованим таким чином, щоб бути незалежним від органів з оцінки відповідності, оцінку яких він проводить, і від будь-якого комерційного тиску та забезпечувати відсутність конфлікту інтересів з органами з оцінки відповідності;

{Абзац другий статті 6¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2740-VIII від 06.06.2019}

бути організованим та функціонувати таким чином, щоб гарантувати об'єктивність і неупередженість своєї діяльності;

забезпечувати прийняття кожного рішення, яке стосується засвідчення компетентності органу з оцінки відповідності, компетентними особами, що є іншими, ніж особи, які провели оцінку цього органу;

вживати адекватних заходів для забезпечення конфіденційності одержаної інформації;

визначати види діяльності з оцінки відповідності, стосовно яких він є компетентним здійснювати акредитацію, з посиланням на відповідні нормативно-правові акти та стандарти;

встановлювати необхідні процедури для забезпечення ефективного управління та належного внутрішнього контролю;

мати у своєму розпорядженні достатню кількість компетентного персоналу для належного виконання своїх завдань;

документувати обов'язки, сфери відповідальності та повноваження персоналу, який міг би вплинути на якість оцінки і засвідчення компетентності;

{Абзац дев'ятий статті 6¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2740-VIII від 06.06.2019}

встановлювати, впроваджувати та підтримувати процедури моніторингу виконання залученим персоналом робіт з акредитації та його компетентності;

{Абзац десятий статті 6¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2740-VIII від 06.06.2019}

перевіряти, чи акредитовані органи проводять оцінки відповідності у пропорційний спосіб, без покладання зайвого навантаження на суб'єктів господарювання та з належним урахуванням величини суб'єкта господарювання, що замовляє роботи з оцінки відповідності, галузі, в якій він діє, його структури, ступеня складності технології виробництва відповідної продукції та масового чи серійного характеру виробничого процесу;

{Абзац одинадцятий статті 6¹ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2740-VIII від 06.06.2019}

оприлюднювати річні фінансові звіти, підготовлені відповідно до загальноприйнятих принципів бухгалтерського обліку.

{Закон доповнено статтею 6¹ згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011; в редакції Закону № 124-VIII від 15.01.2015}

Стаття 6². Обмеження діяльності національного органу України з акредитації

Національному органу України з акредитації забороняється:

провадити або пропонувати діяльність (у тому числі послуги), яку провадять (надають) органи з оцінки відповідності;

здійснювати консультування;

бути акціонером або учасником (засновником) органів з оцінки відповідності чи в інший спосіб брати участь в їх управлінні або одержувати вигоди від їх діяльності.

{Закон доповнено статтею 6² згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

Стаття 6³. Призначення на посаду та звільнення з посади керівника національного органу України з акредитації

Національний орган України з акредитації очолює керівник, який призначається на посаду і звільняється з посади центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, строком на п'ять років.

Керівником національного органу України з акредитації може бути громадянин України, який постійно проживає в Україні, має повну вищу освіту, загальний стаж роботи на керівних посадах не менш як п'ять років, досвід роботи у сфері акредитації органів з оцінки відповідності чи проведення оцінки відповідності не менш як два роки.

Керівником національного органу України з акредитації не може бути особа, яка є керівником органу з оцінки відповідності або входить до складу вищого, виконавчого, контрольного органу чи наглядової ради органу з оцінки відповідності, або є прямим чи опосередкованим власником акцій (часток, паїв) органу з оцінки відповідності, або має судимість за вчинення кримінального правопорушення, якщо ця судимість не погашена і не знята в установленому законом порядку.

{Частина третя статті 6³ із змінами, внесеними згідно із Законом № 720-IX від 17.06.2020}

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, враховує пропозиції Ради з акредитації щодо кандидатур на посаду керівника національного органу України з акредитації.

Керівник національного органу України з акредитації звільняється з посади у разі:

закінчення строку повноважень;

подання заяви про звільнення з посади за власним бажанням;

набрання законної сили обвинувальним вироком суду;

припинення громадянства або виїзду за межі України на постійне проживання;

виявлення або виникнення обставин, що відповідно до частин другої та третьої цієї статті виключають можливість особи бути керівником національного органу України з акредитації;

одноразового грубого порушення законодавства у сфері акредитації;

створення перешкод для здійснення моніторингу відповідності вимогам до національного органу України з акредитації або невжиття на вимогу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, коригувальних заходів, передбачених частиною першою статті 6⁴ цього Закону;

{Частину п'яту статті 6³ доповнено новим абзацом згідно із Законом № 124-VIII від 15.01.2015}

невиконання посадових обов'язків, у тому числі за станом здоров'я, протягом більш як чотирьох місяців підряд;

набрання чинності рішенням суду про визнання особи недієздатною.

Повноваження керівника національного органу України з акредитації достроково припиняються також у разі його смерті або на підставі рішення суду про оголошення особи померлою.

{Закон доповнено статтею 6³ згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

Стаття 6⁴. Забезпечення відповідності вимогам до національного органу України з акредитації

У разі якщо національний орган України з акредитації не відповідає вимогам або не виконує своїх обов'язків, встановлених цим Законом, центральний орган виконавчої влади,

що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, вживає відповідних коригувальних заходів або забезпечує вжиття таких коригувальних заходів національним органом України з акредитації.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, здійснює через регулярні проміжки часу моніторинг національного органу України з акредитації з метою забезпечення виконання ним на постійній основі вимог, установлених [статтею 6¹](#) цього Закону, а також інших вимог та обов'язків, установлених цим Законом (далі - моніторинг відповідності вимогам до національного органу України з акредитації).

{Частина друга статті 6⁴ із змінами, внесеними згідно із Законом № 2740-VIII від 06.06.2019}

За наявності підстав вважати, що національний орган України з акредитації не відповідає вимогам або не виконує своїх обов'язків, установлених цим Законом, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, позапланово здійснює моніторинг відповідності вимогам до національного органу України з акредитації.

{Статтю 6⁴ доповнено новою частиною згідно із Законом № 2740-VIII від 06.06.2019}

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, під час здійснення моніторингу відповідності вимогам до національного органу України з акредитації повинен максимально враховувати результати взаємного оцінювання.

Для визначення відповідності національного органу України з акредитації вимогам, установленим [статтею 6¹](#) цього Закону, центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, оцінює та враховує відповідність національного органу України з акредитації критеріям, які встановлені національним стандартом, що є ідентичним міжнародному стандарту ISO/IEC 17011 або європейському стандарту EN ISO/IEC 17011, та охоплюють відповідні вимоги.

{Статтю 6⁴ доповнено новою частиною згідно із Законом № 2740-VIII від 06.06.2019}

Посадові особи центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, які здійснюють моніторинг відповідності вимогам до національного органу України з акредитації, мають право:

безперешкодно відвідувати, за умови пред'явлення службового посвідчення та посвідчення (направлення) на проведення зазначеного моніторингу, національний орган України з акредитації;

вимагати від національного органу України з акредитації надання документів і матеріалів, необхідних для проведення зазначеного моніторингу, одержувати копії таких документів і матеріалів;

вимагати від посадових осіб національного органу України з акредитації надання у погоджений з ними строк усних чи письмових пояснень з питань, що виникають під час проведення зазначеного моніторингу.

Посадові особи центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, які здійснюють моніторинг відповідності вимогам до національного органу України з акредитації, зобов'язані не розголошувати конфіденційну інформацію, яка стала їм відома у зв'язку із здійсненням зазначеного моніторингу, та не використовувати таку інформацію в особистих інтересах або в інтересах третіх осіб, крім випадків, визначених законом. Посадові особи, винні у порушенні зазначеного обов'язку, притягаються до встановленої законом відповідальності.

{Статтю 6⁴ доповнено новою частиною згідно із Законом № 2740-VIII від 06.06.2019}

Національний орган України з акредитації та його посадові особи зобов'язані на вимогу центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку, вживати коригувальних заходів для забезпечення виконання вимог та обов'язків, установлених цим Законом.

{Статтю 6⁴ доповнено новою частиною згідно із Законом № 2740-VIII від 06.06.2019}

Моніторинг відповідності вимогам до національного органу України з акредитації здійснюється в [порядку](#), визначеному Кабінетом Міністрів України.

{Закон доповнено статтею 6⁴ згідно із Законом № 124-VIII від 15.01.2015}

Стаття 7. Рада з акредитації

Рада є дорадчо-наглядовим органом національного органу України з акредитації. Рада з акредитації формується на паритетних засадах з:

- представників центральних органів виконавчої влади;
- представників акредитованих органів з оцінки відповідності;
- представників наукових установ, союзів (спілок, асоціацій) суб'єктів господарювання, громадських організацій.

{Абзац четвертий частини першої статті 7 в редакції Закону № 4224-VI від 22.12.2011}

Основними функціями Ради з акредитації є:

розроблення рекомендацій щодо формування політики в сфері акредитації та нагляд за її проведенням;

нагляд за здійсненням акредитації відповідно до принципів, норм та вимог, встановлених цим Законом, іншими нормативно-правовими актами, стандартами та іншими документами з питань акредитації;

{Абзац третій частини другої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

надання рекомендацій щодо порядку здійснення акредитації та проведення моніторингу, щодо розгляду апеляцій і визначення розмірів оплати робіт з акредитації та моніторингу;

{Абзац четвертий частини другої статті 7 в редакції Закону № 4224-VI від 22.12.2011}

погодження кваліфікаційних вимог, порядку та правил атестації персоналу з акредитації, складу атестаційної комісії персоналу з акредитації;

{Абзац п'ятий частини другої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

затвердження та увільнення членів комісії з апеляцій;

погодження положення про комісію з апеляцій та змін до нього;

підготовка пропозицій стосовно нагляду за здійсненням акредитації та організаційно-фінансовою діяльністю національного органу України з акредитації;

{Абзац восьмий частини другої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

прийняття рекомендацій щодо укладення договорів про співробітництво та взаємне визнання акредитації органів з оцінки відповідності;

{Абзац дев'ятий частини другої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

розгляд щорічного звіту про діяльність національного органу України з акредитації та надання висновку щодо звіту.

{Абзац десятий частини другої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

Положення про Раду з акредитації та її склад затверджує центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку.

Стаття 8. Технічні комітети з акредитації

Технічні комітети з акредитації створюються національним органом України з акредитації.

Основними функціями технічних комітетів з акредитації є:

розроблення методичних рекомендацій з питань акредитації;

визначення додаткових вимог щодо акредитації у відповідних сферах, підготовка і подання пропозицій національному органу України з акредитації.

{Абзац третій частини другої статті 8 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

Положення про технічні комітети затверджує національний орган України з акредитації.

Стаття 9. Комісія з апеляцій

Орган з оцінки відповідності може оскаржити рішення щодо акредитації, прийняте стосовно нього національним органом України з акредитації, з яким він не згоден, шляхом подання апеляції до комісії з апеляцій.

{Частина перша статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом №4224-VI від 22.12.2011; в редакції Закону № 2740-VIII від 06.06.2019}

Положення про комісію з апеляцій затверджує національний орган України з акредитації.

{Частина друга статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

Подання апеляції до комісії з апеляцій не обмежує права органу з оцінки відповідності на звернення до суду.

{Статтю 9 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 2740-VIII від 06.06.2019}

Стаття 10. Особи, які можуть бути акредитовані чи компетентність яких може бути засвідчена національним органом України з акредитації

{Назва статті 10 в редакції Закону № 4224-VI від 22.12.2011}

Національний орган України з акредитації може акредитувати органи з оцінки відповідності, а саме:

{Абзац перший статті 10 в редакції Закону № 4224-VI від 22.12.2011}

випробувальні та калібрувальні лабораторії;

органи із сертифікації продукції, процесів та послуг;

органи із сертифікації систем якості, систем управління якістю, систем екологічного управління;

{Абзац четвертий статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 882-VI від 15.01.2009}

органи із сертифікації персоналу;

органи з інспектування;

{Абзац шостий статті 10 в редакції Закону № 4224-VI від 22.12.2011}

верифікаторів відповідно до Закону України "Про засади моніторингу, звітності та верифікації викидів парникових газів";

{Частину першу статті 10 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 377-IX від 12.12.2019}

інші органи з оцінки відповідності.

{Статтю 10 доповнено абзацом згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

У випадках, встановлених законодавством, національний орган України з акредитації може акредитувати інших осіб, ніж органи з оцінки відповідності, та засвідчувати компетентність осіб щодо провадження діяльності іншої, ніж оцінка відповідності.

{Статтю 10 доповнено частиною другою згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

Національний орган України з акредитації акредитує чи засвідчує компетентність осіб, визначених у частинах першій та другій цієї статті, незалежно від їх форми власності та з місцезнаходженням як на території України, так і за її межами.

{Статтю 10 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

Стаття 11. Порядок проведення акредитації

{Частину першу статті 11 виключено на підставі Закону № 4224-VI від 22.12.2011}

Основними етапами здійснення акредитації є:

{Абзац перший частини другої статті 11 в редакції Закону № 4224-VI від 22.12.2011}

подання заявки органом з оцінки відповідності (заявником) на акредитацію чи розширення сфери його акредитації;

{Абзац другий частини другої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

надання заявником інформації та документації, необхідної для акредитації;

призначення групи аудиторів з акредитації;

складання програми робіт з акредитації та інформування про це заявника;

проведення аналізу наданої інформації та документації;

проведення оцінки заявника на місці;

{Абзац сьомий частини другої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

аналіз зібраних матеріалів і складання акта оцінки з рекомендаціями щодо акредитації заявника (розширення сфери його акредитації) або відмови в акредитації заявника (відмови в розширенні сфери його акредитації);

{Абзац восьмий частини другої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

прийняття рішення про акредитацію заявника (розширення сфери його акредитації) або про відмову в акредитації заявника (відмову в розширенні сфери його акредитації).

{Частину другу статті 11 доповнено абзацом дев'ятим згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

Національний орган України з акредитації на підставі заявки органу з оцінки відповідності оцінює компетентність цього органу для провадження визначеної в заявці діяльності з оцінки відповідності.

{Частина третя статті 11 в редакції Закону № 4224-VI від 22.12.2011}

Якщо національний орган України з акредитації встановлює, що відповідний орган з оцінки відповідності є компетентним для провадження визначеної в заявці діяльності з оцінки відповідності, національний орган України з акредитації приймає рішення про його акредитацію чи розширення сфери його акредитації. У разі прийняття рішення про акредитацію органу з оцінки відповідності йому видається атестат про акредитацію та надається право використовувати національний знак акредитації. Строк дії атестата про акредитацію становить п'ять років. [Опис](#) та [правила застосування національного знака акредитації](#) встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку.

{Частина четверта статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2735-VI від 02.12.2010; в редакції Закону № 4224-VI від 22.12.2011}

У разі прийняття рішення про відмову в акредитації чи відмову в розширенні сфери акредитації заявникові видається (надсилається) письмове повідомлення про таку відмову, в якому зазначаються її підстави.

{Частина п'ята статті 11 в редакції Закону № 4224-VI від 22.12.2011}

Національний орган України з акредитації проводить моніторинг шляхом здійснення нагляду, повторних, позачергових та інших оцінок акредитованих органів.

{Частина шоста статті 11 в редакції Законів № 4224-VI від 22.12.2011, № 2740-VIII від 06.06.2019}

Якщо національний орган України з акредитації встановлює, що акредитований орган з оцінки відповідності втратив компетентність для провадження визначеної діяльності з оцінки відповідності або вчинив грубе порушення своїх обов'язків, національний орган України з акредитації вживає всіх належних заходів до обмеження сфери акредитації, тимчасового зупинення дії або скасування атестата про акредитацію.

{Частина статті 11 в редакції Закону № 4224-VI від 22.12.2011}

Рішення про акредитацію, відмову в акредитації, розширення та обмеження сфери акредитації, тимчасове зупинення і поновлення дії та скасування атестата про акредитацію приймає керівник національного органу України з акредитації, а у разі його відсутності - особа, яка його заміщує.

{Частина статті 11 в редакції Закону № 4224-VI від 22.12.2011; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2740-VIII від 06.06.2019}

У разі якщо керівник національного органу України з акредитації або особа, яка його заміщує на час відсутності, брав (брала) участь у проведенні оцінки органу з оцінки відповідності, рішення, зазначене в частині восьмій цієї статті, на підставі такої оцінки приймає один із заступників керівника національного органу України з акредитації, який не брав участі у проведенні відповідної оцінки.

{Статтю 11 доповнено новою частиною згідно із Законом № 2740-VIII від 06.06.2019}

Строки здійснення акредитації визначаються національним органом України з акредитації.

{Частина статті 11 в редакції Закону № 4224-VI від 22.12.2011}

Стаття 12. Обов'язки акредитованих органів з оцінки відповідності

Акредитовані органи з оцінки відповідності повинні:

дотримуватися вимог нормативно-правових актів та стандартів з питань акредитації, на відповідність яким вони акредитовані;

{Абзац другий статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

посилатися на акредитацію тільки стосовно тих робіт, на здійснення яких їх було акредитовано;

оплачувати всі роботи, пов'язані з їх акредитацією та моніторингом;

{Абзац четвертий статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

припинити посилання на акредитацію у своїй документації та рекламі у разі тимчасового зупинення дії або скасування атестата про акредитацію.

{Абзац п'ятий статті 12 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

Стаття 13. Відповідальність за порушення законодавства України у сфері акредитації

Особи, винні у порушенні законодавства України у сфері акредитації, несуть відповідальність згідно з законами України.

Розділ III

ФІНАНСОВА ДІЯЛЬНІСТЬ У СФЕРІ АКРЕДИТАЦІЇ

Стаття 14. Джерела та напрями фінансування діяльності з акредитації

{Назва статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

Джерелами фінансування діяльності з акредитації є:

{Абзац перший частини першої статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

кошти, отримані як оплата робіт з акредитації та моніторингу;

{Абзац другий частини першої статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

кошти Державного бюджету України;

інші кошти, передбачені законом.

Виділені кошти Державного бюджету України у сфері акредитації можуть бути використані виключно за такими напрямками:

{Абзац перший частини другої статті 14 в редакції Закону № 4224-VI від 22.12.2011}

науково-дослідні роботи;

розроблення проектів нормативно-правових актів національних стандартів та інших документів з питань акредитації;

{Абзац третій частини другої статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

участь у роботі міжнародних, європейських та інших регіональних організацій, у тому числі сплата членських внесків до цих організацій.

{Абзац четвертий частини другої статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

Фінансування напрямів, визначених у частині другій цієї статті, може здійснюватися також за рахунок інших коштів, отриманих у результаті діяльності з акредитації.

{Статтю 14 доповнено частиною третьою згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

Чистий прибуток, отриманий за результатами фінансово-господарської діяльності, використовується національним органом України з акредитації для фінансування розвитку його діяльності з урахуванням вимог законодавства.

{Статтю 14 доповнено частиною четвертою згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

Стаття 15. Оплата робіт з акредитації та моніторингу

Розміри та порядок оплати робіт з акредитації та моніторингу встановлюються національним органом України з акредитації відповідно до **методики визначення вартості таких робіт**, яка затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері економічного розвитку.

Національний орган України з акредитації доводить до загального відома інформацію про розміри оплати робіт з акредитації та моніторингу.

{Стаття 15 в редакції Закону № 4224-VI від 22.12.2011}

Розділ IV

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Стаття 16. Міжнародні договори

Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші норми, ніж ті, що передбачені цим Законом, то застосовуються норми міжнародного договору.

Стаття 17. Міжнародне співробітництво у сфері акредитації

З метою забезпечення міжнародного співробітництва у сфері акредитації національний орган України з акредитації:

представляє та бере участь від України у міжнародних, європейських та інших регіональних організаціях з акредитації;

укладає договори про співробітництво та взаємне визнання акредитації органів з оцінки відповідності;

може брати участь у взаємних оцінюваннях, які проводяться в межах міжнародних, європейських та інших регіональних організацій з акредитації, членом яких є національний орган України з акредитації;

співпрацює з національними органами з акредитації інших держав;

може звертатися під час здійснення акредитації до національних органів з акредитації інших держав із запитом щодо виконання ними окремих робіт з оцінки органів з оцінки відповідності. Національний орган України з акредитації приймає рішення за результатами таких робіт та видає атестат про акредитацію;

{Абзац шостий статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2740-VIII від 06.06.2019}

може виконувати за запитом національних органів з акредитації інших держав під час здійснення ними акредитації окремі роботи з оцінки органів з оцінки відповідності.

{Абзац сьомий статті 17 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2740-VIII від 06.06.2019}

{Закон доповнено статтею 17 згідно із Законом № 4224-VI від 22.12.2011}

Розділ V

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати та внести до Верховної Ради України законопроекти щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом;

прийняти нормативно-правові акти, що впливають з цього Закону;

забезпечити приведення своїх нормативно-правових актів, а також нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність з нормами цього Закону.

3. До створення національного органу України з акредитації його функції виконує спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань стандартизації, метрології та сертифікації.

4. Атестати акредитації органів з оцінки відповідності, видані у державній системі сертифікації продукції і послуг, чинні до закінчення строків їх дії. При цьому нагляд за діяльністю органів з оцінки відповідності здійснює національний орган України з акредитації.

Президент України

Л.КУЧМА

м. Київ
17 травня 2001 року
№ 2407-III

Про акредитацію органів з оцінки відповідності
Закон України від 17.05.2001 № 2407-III
Редакція від **01.01.2021**, підстава — [377-IX](#)
Постійна адреса:
<https://zakon.rada.gov.ua/go/2407-14>

Законодавство України
станом на 31.10.2023
чинний

2407-14

Публікації документа

- **Голос України** від 13.06.2001 — № 103
- **Урядовий кур'єр** від 20.06.2001 — № 108
- **Офіційний вісник України** від 29.06.2001 — 2001 р., № 24, стор. 9, стаття 1056, код акта 19092/2001
- **Відомості Верховної Ради України** від 10.08.2001 — 2001 р., № 32, стаття 170